

Datum: 30 oktober 2026

Volgnummer: 2026-2027/06

Gaza: gezinshereniging goedgekeurd, maar kinderen blijven gescheiden van hun ouders

Kinderen blijven vastzitten in Gaza terwijl hun moeder of vader in België woont. Andere kinderen zijn hier in veiligheid gebracht, maar moeten zonder hun ouders herstellen van ernstige ziekte, verwondingen en oorlogsgeweld. Zelfs wanneer de gezinshereniging is goedgekeurd, blijven gezinnen gescheiden, soms al jaren. Het Kinderrechtencommissariaat en de Défenseur des droits de l'enfant (DDE) ontvangen meldingen die tonen hoe zwaar die situatie weegt op de veiligheid, gezondheid en ontwikkeling van kinderen, zowel in Gaza als in België.

Samen met de Défenseur des droits de l'enfant vroegen we de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken in juni 2026 al om de evacuatie-inspanningen te hervatten. We brachten de schrijnende situaties bij hem onder de aandacht. In zijn antwoord van 17 juli 2026 deelde de minister onze bezorgdheid. Hij gaf aan dat de federale regering op dat moment geen nieuwe evacuatieoperatie overwoog, maar dat hij bleef zoeken naar een oplossing die door de hele regering wordt aanvaard. Intussen zijn we maanden verder en blijven gezinnen ons om hulp vragen, zonder te weten wanneer ze weer samen kunnen zijn.

België is gebonden door het VN-Kinderrechtenverdrag. We vragen de federale regering om de gevolgen voor kinderen uitdrukkelijk mee te wegen en concrete stappen te zetten om deze kinderen te beschermen en hun gezinnen samen te brengen.

Het Kinderrechtencommissariaat en de Défenseur des droits de l'enfant vragen de federale regering om:

- **de evacuatie-inspanningen te hervatten**, met bijzondere aandacht voor kinderen en gescheiden gezinnen die op de evacuatielijst staan, in samenwerking met de betrokken landen en internationale partners.
- **voorrang te geven aan de evacuatie en gezinshereniging van kinderen in kwetsbare situaties, onder wie zeer jonge kinderen, ernstig zieke of gewonde kinderen en kinderen die zonder hun ouders verblijven**. Houd daarbij rekening met de beschikbare zorg, de duur van de scheiding en de gevolgen van verder uitstel.
- **bijzondere aandacht te geven aan kinderen die voor medische zorg naar België werden geëvacueerd**, zodat zij zo snel mogelijk met hun ouders kunnen worden herenigd.
- **alle haalbare vormen van ondersteuning te onderzoeken en te benutten**, waaronder het faciliteren van noodzakelijke vertrekformaliteiten en het wegnemen van administratieve belemmeringen.
- **gezinnen die al in een concrete evacuatieprocedure waren opgenomen actief op te volgen** en regelmatig duidelijk te informeren over de ondernomen stappen, mogelijkheden en obstakels.

- **nieuwe onnodige administratieve drempels te voorkomen** wanneer visa of documenten tijdens het wachten vervallen.

België kan evacuaties niet alleen organiseren. De veiligheid en medewerking van andere landen spelen een belangrijke rol. Dat vraagt blijvend diplomatiek overleg en concrete voorbereiding. Waar België zelf stappen kan zetten, moet het dat doen. Verder uitstel heeft zware gevolgen voor kinderen die in gevaar blijven of hun ouders moeten missen.

1. Maak een einde aan de langdurige scheiding van kinderen en hun ouders

Het Kinderrechtencommissariaat en de Défenseur des droits de l'enfant ontvangen meldingen van gezinnen die gescheiden blijven omdat hun gezinsleden Gaza niet kunnen verlaten. Onder hen zijn gezinnen met een toegekend visum voor gezinshereniging en gezinnen die al op de Belgische evacuatielijst staan. Sommige zijn al jaren gescheiden.

Een moeder zit met haar twee jonge dochters vast in Gaza. Hun vader woont als erkend vluchteling in België. Sinds november 2025 is hun gezinshereniging toegestaan. Toch kunnen de meisjes nog altijd niet naar hun vader. De moeder vraagt hulp om een einde te maken aan het lange wachten.

Een andere moeder verblijft met haar jonge kind in België. Het gezin verloor een kind bij een bombardement. Zelf raakte ze ernstig gewond. Ze heeft zware operaties nodig en kan door haar verlamming haar kind moeilijk dragen en verzorgen. De vader heeft een goedgekeurd visum voor gezinshereniging, maar kan Gaza niet uit. Terwijl moeder en kind hun verlies proberen te verwerken en zorg nodig hebben, moeten ze hem missen.

Een kinderarts schrijft ons over een 13-jarig kind dat voor een levensbedreigende medische aandoening naar België werd geëvacueerd. Zijn grootmoeder kon mee, zijn ouders niet. Het kind krijgt hier medische zorg, maar de arts ziet hoe zwaar de scheiding van zijn ouders, broers en zussen psychisch weegt. Ook nadat de gezinshereniging werd toegestaan, blijft het gezin gescheiden.

Een vader meldt dat zijn vrouw en twee kinderen op de evacuatielijst staan. Hun vertrek werd op korte termijn aangekondigd, maar vervolgens verschillende keren geannuleerd. Telkens was er het vooruitzicht om elkaar terug te zien. Telkens viel dat weer weg.

Voor al deze kinderen betekent niet handelen verder leven in gevaar, een zware behandeling ondergaan zonder hun ouders of opgroeien zonder hun ouder(s). Hoe langer de scheiding duurt, hoe groter de gevolgen kunnen zijn. **Die gevolgen moeten zwaar doorwegen in beslissingen over hun bescherming, evacuatie en hereniging.**

2. Zorg voor een gezamenlijke aanpak die gezinnen perspectief biedt

Op 26 juni 2026 vroegen het Kinderrechtencommissariaat en de Défenseur des droits de l'enfant aan de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken om de evacuatie-inspanningen vanuit Gaza te hervatten. We vroegen bijzondere aandacht voor gescheiden gezinnen, kinderen met medische

noden en personen die al in een concrete evacuatieprocedure waren opgenomen. Ook wezen we op het belang van duidelijke communicatie en het voorkomen van nieuwe administratieve drempels wanneer visa tijdens het wachten vervallen.

In zijn antwoord van 17 juli deelde de minister onze bezorgdheid. Ongeveer 1.400 personen in Gaza hadden toen een akkoord voor een Belgisch visum, vooral voor gezinshereniging met een erkend vluchteling. Meer dan de helft waren kinderen. Voor hen bleef de toestemming om naar België te komen zonder gevolg: zij konden Gaza niet verlaten. Hij gaf aan verder te zoeken naar een structurele en realistische oplossing die door de hele regering wordt gedragen.

In zijn parlementaire tussenkomst van 15 oktober sprak de minister over meer dan 2.000 personen die voor gezinshereniging in aanmerking zouden kunnen komen.¹ Hij had voorgesteld om een eerste groep van 320 personen te evacueren, verspreid over vier operaties. Binnen de federale regering werd daarover geen akkoord bereikt. De minister gaf aan voor zijn voorstel te blijven pleiten, met bijzondere aandacht voor de meest kwetsbaren, onder wie kinderen.

We roepen de federale regering op om tot een gezamenlijke aanpak te komen die de bescherming en hereniging van deze kinderen en gezinnen mogelijk maakt. We vragen de federale regering om de evacuatie-inspanningen te hervatten, in samenwerking met de betrokken landen en internationale partners.

Volg gezinnen die al in een concrete evacuatieprocedure waren opgenomen actief op en informeer hen regelmatig over de ondernomen stappen, mogelijkheden en obstakels. Faciliteer de noodzakelijke vertrekformaliteiten en neem administratieve belemmeringen weg. Voorkom dat gezinnen opnieuw procedures moeten doorlopen enkel omdat hun visa of documenten tijdens het wachten vervallen.

3. Waarborg bescherming, ouderlijke zorg en herstel

België is gebonden door internationale rechtsnormen waaronder ook het VN-Kinderrechtenverdrag. Een aantal bepalingen uit dat verdrag gaan ook specifiek over kinderen die slachtoffer zijn van gewapende conflicten.

Artikel 4 verplicht staten om passende maatregelen te nemen om de erkende rechten daadwerkelijk te realiseren.

Artikel 38 gaat specifiek over kinderen in gewapende conflicten. Het verplicht staten om, overeenkomstig hun verplichtingen onder het internationaal humanitair recht, alle uitvoerbare maatregelen te nemen om getroffen kinderen te beschermen en te verzorgen. Hun recht op leven, overleven en ontwikkeling (**artikel 6**) en hun recht op de hoogst haalbare gezondheid en toegang tot gezondheidszorg (**artikel 24**) staan daarbij centraal.

¹ <https://www.dekamer.be/doc/PCRI/pdf/56/ip145.pdf>

De meldingen tonen hoe nauw bescherming en gezondheid samenhangen met ouderlijke zorg. Een kind dat in België medische behandeling krijgt, kan tegelijk ernstig lijden onder de afwezigheid van zijn ouders.

Artikel 39 verplicht staten om passende maatregelen te nemen voor het lichamelijke en psychische herstel van kinderen die slachtoffer zijn van gewapende conflicten. Dat herstel moet plaatsvinden in een omgeving die hun gezondheid, zelfrespect en waardigheid bevordert. De nabijheid en zorg van ouders kunnen daaraan wezenlijk bijdragen.

Artikelen 9 en 10 beschermen de band tussen kinderen en hun ouders. Aanvragen tot gezinshereniging moeten met welwillendheid, menselijkheid en spoed worden behandeld. Wanneer de hereniging al is toegestaan, maar gezinnen elkaar niet kunnen bereiken, blijft het voor kinderen onmogelijk om met hun ouder(s) samen te leven.

We vragen de overheid daarom om per gezin vast te stellen welke ondersteuning nodig is om de toegestane hereniging ook echt mogelijk te maken, die hulp te bieden en het dossier actief op te volgen.

Zet de nodige stappen om kinderen die voor medische zorg naar België werden geëvacueerd en van hun ouders gescheiden zijn, zo snel mogelijk met hun ouders te herenigen. Zo kunnen ze tijdens hun behandeling en herstel op hun zorg en nabijheid rekenen.

4. Laat het belang van het kind doorwegen in evacuatiebeslissingen

Artikel 3 van het VN-Kinderrechtenverdrag bepaalt dat het belang van het kind een eerste overweging moet zijn bij alle beslissingen die kinderen raken. Dat geldt zowel voor de algemene keuzes over het hervatten van evacuaties als voor beslissingen over individuele kinderen en gezinnen.

Die afweging vraagt aandacht voor de veiligheid van het kind, de medische en psychische noden, de beschikbare ouderlijke zorg en de duur van de gezinsscheiding. Ook de gevolgen voor kinderen van het niet hervatten van evacuaties of het uitblijven van hun vertrek, moeten worden meegewogen. **De regering moet duidelijk maken hoe zij de belangen van kinderen afweegt en hoe die doorwegen in haar beslissingen en prioriteiten.**

Geef bij evacuatie en gezinshereniging voorrang aan kinderen in kwetsbare situaties, onder wie zeer jonge kinderen, ernstig zieke of gewonde kinderen en kinderen die zonder hun ouders verblijven. Houd rekening met de beschikbare zorg, de duur van de scheiding en de gevolgen van het uitblijven van vertrek en hereniging.

5. Laat kinderen niet de prijs betalen voor het uitblijven van evacuaties en gezinshereniging

Het ontbreken van een automatisch recht op evacuatie ontslaat de overheid niet van haar kinderrechtelijke verplichtingen. Gezinnen in Gaza kunnen hun vertrek niet zelf regelen: zij zijn daarvoor afhankelijk van grensopening, toelatingen en medewerking van andere landen. Ook met een goedgekeurde gezinshereniging kunnen zij daardoor hun gezinsleden in België niet bereiken.

Dat maakt actieve ondersteuning door de Belgische overheid noodzakelijk. Het VN-Kinderrechtenverdrag verplicht België om passende maatregelen te nemen om de rechten van kinderen waar te maken. Het belang van het kind moet een eerste overweging zijn bij beslissingen die hen raken.

De meldingen tonen hoe dringend maatregelen nodig zijn. Kinderen blijven in gevaar, missen noodzakelijke ouderlijke zorg of moeten zonder hun ouders herstellen van ernstige ziekte en oorlogsgeweld. Bij beslissingen over evacuatie en gezinshereniging moeten de gevolgen van het uitblijven daarvan voor deze kinderen uitdrukkelijk worden meegewogen.

Het Kinderrechtencommissariaat en de Défenseur des droits de l'enfant vragen de federale regering om de evacuatie-inspanningen te hervatten en alle mogelijkheden te benutten om kinderen te beschermen en gezinnen samen te brengen. Daarbij verwachten we concrete stappen, duidelijke afspraken tussen de betrokken diensten en actieve opvolging van de gezinnen.

De veiligheid en de medewerking van andere landen bepalen mee wanneer vertrek mogelijk is. Dat vraagt blijvende diplomatieke inspanningen en concrete voorbereiding door België. **Ook wanneer een evacuatie voorlopig niet kan plaatsvinden, moet de regering gezinnen actief opvolgen en ondersteunen. Zij moet duidelijk maken welke stappen zij zelf zet, welke obstakels blijven bestaan en wat zij doet om het vertrek toch mogelijk te maken. De rechten en belangen van de kinderen moeten daarbij uitdrukkelijk doorwegen.**